

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: P.Š., nar. ..., ..., proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
Škroupova 18, 306 13 Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.4.2016
č.j. DSH/4064/16,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 3.2.2016 č.j. MMP/022311/16, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že když mu bylo správním orgánem nařízeno několik ústních

jednání naráz, nebylo jasné, na které se účastník řízení musí dostavit a na které ne. Nadto všechna jednání se měla konat v úzkém sledu za sebou v letních měsících roku 2015, a zde byl účastník řízení bohužel velice vytížen, což ihned oznámil správnímu orgánu. Před každým termínem se rozhodl včas oznámit, že se nemůže dostavit na jednání. Zprvu se jednalo o pracovní neschopnost, neodkladné sportovní utkání a předem naplánovanou dovolenou. Správní orgán zmínil jako jeden z termínů 6.11.2015. Žalobce musel ze závažných důvodů odcestovat mimo republiku, a proto telefonicky dne 5.11.2015 oznámil správnímu orgánu, že se nemůže na jednání dostavit a omluvu doloží písemně, což učiní ihned, jakmile to bude možné. Přesto správní orgán 6.11.2015 věc v jeho nepřítomnosti projednal. Žalobce rovněž namítal, že správní orgán neprovedl při jednání důkazy navržené účastníkem, ani se k nim nevyjádřil. Žalobce v žalobě poukázal i na to, že podal ve správním řízení návrh na postoupení věci na Magistrát České Budějovice z důvodu pružnosti a lepší ekonomie řízení. Zde se účastník řízení zdržoval a byl schopen se levně a zcela zdarma dostavit ke správnímu orgánu pěšky či MHD, což v Plzni možné nebylo. Podle žalobce nepřijetí žádosti správní orgán nedostatečně zdůvodnil. Dále žalobce poukazoval na situaci, že dne 7.3.2016 podal k přepravě poštovní společnosti psaní adresované správnímu orgánu, jakožto doplnění e-mailu ze dne 3.3.2016, přičemž přepravní společnost doručila tuto zásilku správnímu orgánu, avšak pracovníci správního orgánu byla zásilka odmítnuta a vrácena na adresu účastníka řízení. Podle žalobce tak bylo účastníkovi nezvratně zkráceno právo činit v řízení podání návrhy a vyjádřit se k věci. Podle žalobce se k tomuto nevyjádřil ani prvoinstanční správní orgán. Jednalo se podle žalobce o zásilku ... Žalobce rovněž v žalobě tvrdil, že dne 23.3.2016 a ještě poté správním orgánům oznamoval, že již nebude nadále možné, aby přebíral písemnosti na adrese trvalého bydliště, neboť se zhruba na půl roku stěhuje do zahraničí a bude přebírat poštu na adrese P.Š., ... Žalobce uváděl, že do domovní schránky již od 22.3.2016 nemá z důvodu stěhování přístup. Správní orgán přesto doručoval písemnosti na předchozí adresu. Žalobce se informoval na příslušném správním orgánu a dozvěděl se o existenci rozhodnutí správního orgánu napadeného žalobou. Toto rozhodnutí mělo být doručeno fikcí. Žalobce ovšem v žalobě uvádí, že se v době doručování písemností na dané adrese nezdržoval, což je podle něho zásadní podmínkou pro aplikaci doručení fikcí. Touto informací pak oba správní orgány disponovaly. Žalobce rovněž namítal, že ho správní orgán nepoučil, do jakého momentu může činit svá podání ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu (dále jen „s.ř“).

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce byl předvolán na 6.11. a další termíny jednání byly stanoveny jako náhradní pro případ, že se z důležitého důvodu nemohl dostavit. Skutečnost, že se v případě předvolání na více termínů má žalobce omluvit z každého jednotlivého termínu zvlášť, byla žalobci vysvětlena ve sdělení správního orgánu ze dne 3.2.2015 v souvislosti s jím podanou námitkou podjatosti. Podle žalovaného žalobce v žalobě nekonkretizuje, který důkaz měl být správnímu orgánem opomenut. S námitkou nepostoupení se podle svého přesvědčení žalovaný dostatečně vypořádal. Správní orgány akceptovaly žalobcovu interpretaci, že k opožděnému doplnění e-mailového odvolání nedošlo jeho vinou, nýbrž pochybením magistrátu, a proto správní orgán I. stupně prominul zmeškání úkonu jako původně nedoručeného odvolání, které bylo k žádosti připojeno. Na odvolání žalobce bylo v důsledku toho pohlíženo jako na včasné, tudíž bylo i věcně posouzeno, a proto nemohlo dojít k jakékoliv újmě na právech účastníka řízení a tato vada nemohla mít ani dopad na zákonnost či správnost napadeného rozhodnutí. Žalobce si

podle žalovaného za celou dobu téměř rok trvajícího správního řízení nepřevzal do vlastních rukou ani jedinou písemnost, vždy mu byly doručovány za využití institutu fikce doručení, a to i v době, kdy žádal o postoupení věci do místa trvalého bydliště. Vzhledem k tomu, že na zasílané písemnosti reagoval, je zřejmé, že se osobnímu převzetí písemnosti vyhýbal záměrně. Nelze proto předpokládat, že v případě doručování do Německa by se zachoval jinak a písemnosti začal přebírat. Vzhledem k tomu, že na německé adrese nelze fikci doručení uplatnit, bylo zřejmé, že tento způsob doručování by nesplnil svůj účel, proto nemělo smysl mu na uvedenou adresu zasílat písemnosti. O neakceptaci zahraniční adresy pro doručování byl žalobce upozorněn již usnesením Magistrátu města Plzně ze dne 5.4.2016 č.j. MMP/080614/16. Žalovaný považoval požadavek na doručení do ČR za obstrukční, a to i s ohledem na dosavadní průběh řízení (opakované omluvy, námitka podjatosti, žádost o postoupení věci, vyhrožování obstrukcemi – viz kamerový záznam, výpovědi strážníků, úřední záznamy z telefonátů apod.). Žalobce se podle žalovaného svým předchozím enormně obstrukčním přístupem k řízení o možnost účinně si zvolit doručovací adresu v zahraničí připravil. Možnost odmítnout doručovat na doručovací adresu plyne z ustanovení § 19 odst. 3 s.ř. a žalobci nic nebránilo, aby se zajímal o to, zda byla jím uvedená doručovací adresa akceptována. Podmínkou aplikace fikce doručení není, aby se adresát na adrese zdržoval. Aktuálně platný správní řád tuto podmínku nestanovuje, doručovat fikcí lze např. i na ohlašovu pobytu (viz. rozsudek NSS č.j. 8As 25/2013-48). Je odpovědností adresáta, aby adresa trvalého pobytu odpovídala faktické, nebo aby uvedl adresu, na níž bude s přihlédnutím k jeho dosavadnímu přístupu k doručování možno písemnosti doručit. K námitce porušení § 36 odst. 3 s.ř. žalovaný poukázal na to, že žalobce byl již v předvolání k ústnímu jednání poučen, že v rámci ústního jednání po skončení dokazování bude mít možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Toto poučení samo o sobě postačuje např. na podkladě rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 5As 69/2015-38. Správní orgán I. stupně dal ještě žalobci dodatečnou možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, jak vyplývá z vyrozumění ze dne 6.1.2016 na č.l. 76 spisu. Zástupce žalobce, jehož plná moc byla omezena na tento úkon, se s podklady skutečně seznámil. Neodůvodněné žádosti o prodloužení lhůty, doručené správnímu orgánu I. stupně navíc až po jejím uplynutí, tomu pak správní orgán oprávněně nevyšel vstříc.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 26.4.2015, podle něhož žalobce v tento den v 8:38 hod. řídil osobní motorové vozidlo BMW RZ ... a byla mu naměřena rychlost radarem v Plzni na ulici Masarykova 75 km/h. Žalobce oznámení podepsal, ale nevyjádřil se do něho. Podle úředního záznamu Městské policie v Plzni se jednalo o naměřenou rychlost po zohlednění odchylky 72 km/h, a to po změření radarovým měřičem AD9C umístěném ve služebním vozidle. Jelikož žalobce odmítl věc vyřídit s hlídkou v blokovém řízení, byla věc předána správnímu orgánu. Současně byl o události pořízen videozáznam na CD. Dále byl pořízen výstup z radaru, kde je na fotografii zobrazeno celé vozidlo žalobce s registrační značkou.

Správní orgán I. stupně nařídil jednání na 11.8.2015. Podle úředního záznamu ze dne 6.8.2015 telefonicky sdělil žalobce, že žádá provedení výslechů zakročujících strážníků. Následně se žalobce omluvil z nařízeného jednání z důvodu pracovní neschopnosti, jejíž kopii správnímu orgánu doručil. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce znovu k jednání. V předvolání, které bylo žalobci doručeno fikcí poté, co zásilka byla připravena k vyzvednutí

u poštovního orgánu, dne 20.8.2015 a vložena do schránky dne 5.9.2015, se uvádí, že jednání se nařizuje na 11.9.2015. V případě, že se žalobce nebude moci žalobce z důležitých důvodů dostavit ve stanovenou dobu k jednání, nařizuje správní orgán jednání na 21.9.2015, event. nebude-li možné, aby se žalobce z důležitých důvodů dostavil ani k tomuto jednání, je stanoveno jednání na 30.9.2015 a podle týchž pravidel eventuálně na 9.10.2015. Současně byl žalobce poučen, že nebude-li moci se z důležitých důvodů dostavit ve stanovenou dobu k jednání, je povinen podle § 59 s.ř. se bezodkladně s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit písemně nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem. Dále bylo žalobci sděleno, že za důležité důvody nelze považovat běžné plnění pracovních povinností. Současně byl žalobce poučen dle § 36 odst. 3 s.ř. o tom, že v závěru ústního jednání po provedeném dokazování bude mít před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Při jednání dne 11.9.2015 vypovídali svědci strážníci Městské policie Plzeň O.N. a D.H. Dne 16.9.2015 došla správnímu orgánu I. stupně omluva žalobce z jednání dne 11.9.2015 s tím, že v tento den se koná mistrovství ČR ve sportovní střelbě z kulových zbraní a žalobcova účast na mistrovství byla potvrzena již v srpnu a byla nezbytně nutná. Žalobce termín mistrovství samozřejmě znal s předstihem, avšak uváděl, že se pokoušel svoji účast zrušit z důvodu ústního jednání, což mu bylo vedením zamítnuto až 10.9.2015, kdy se hned omluvil telefonicky u správního orgánu. K tomuto žalobce předložil program soutěže, propozice a seznam účastníků. Žalobce v podání zároveň uvedl, že podává námitku podjatosti, kterou odůvodnil až na základě výzvy v podání ze dne 5.10.2015. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 13.10.2015 bylo rozhodnuto o tom, že oprávněná úřední osoba není vyloučena z projednávání a rozhodování v tomto řízení. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto žalovaným dne 3.2.2016, kdy bylo odvolání zamítnuto jako opožděné. V podání, které správnímu orgánu I. stupně bylo doručeno 29.9.2015, žalobce uváděl, že na jednání dne 21.9. a 30.9.2015 se nemůže dostavit z důvodu předem naplánované dovolené zaplacené u cestovní kanceláře, což dokládal doklady z cestovní kanceláře. V podání, které došlo správnímu orgánu I. stupně dne 14.10.2015, žalobce uvedl, že doplňuje telefonickou omluvu z ústního jednání ze dne 8.10.2015 o doklad o pracovní neschopnosti.

Správní orgán omluvy akceptoval a nařídil nové jednání na 6.11.2015, event. na 13.11.2015, event. na 17.11.2015 a event. i na 23.11.2015, přičemž poučení v oznámení ze dne 15.10.2015 je shodné jako v předchozím oznámení o nařízení jednání a žalobci bylo opět doručováno fikcí, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí u poštovního orgánu dne 16.10.2015 a vložena do schránky byla dne 27.10.2015. Dne 5.11.2015 dle úředního záznamu kontaktoval telefonicky žalobce správní orgán s omluvou z nařízeného jednání na 6.11.2015, přičemž důvod omluvy nesdělil. Dne 6.11.2015 proběhlo jednání v nepřítomnosti žalobce a znovu byli vyslechnuti zakročující strážníci. Žalobce dle úředního záznamu dne 16.11.2015 sdělil, že na předešlé jednání se nedostavil proto, že byl v zahraničí.

Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 6.1.2016 byla stanovena žalobci podle § 36 odst. 3 s.ř. lhůta pěti pracovních dnů od oznámení usnesení pro možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Usnesení bylo žalobci doručeno fikcí, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí u poštovního orgánu 8.1.2016 a vložena do schránky 19.1.2016. Dne 25.1.2016 zmocněnec žalobce podle úředního záznamu nahlížel do správního spisu.

V písemném vyjádření žalobce, které správnímu orgánu I. stupně došlo 27.1.2016,

žalobce namítal, že ho správní orgán neinformoval o nepřijetí omluvy z jednání a projednal věc v jeho nepřítomnosti, v důsledku čehož měl žalobce za to, že byla poškozena jeho práva. Žalobce rovněž poukazoval na to, že z důvodu hospodárnosti a zjednodušení řízení požadoval postoupení věci do místa trvalého bydliště, což správní orgán opět odmítl s konstatováním, že bude třeba vyslechnout svědky. Žalobce měl za to, že správní orgán má vést hospodárné řízení vzhledem k účastníkům řízení ani nikoliv vůči svědkům, proto prioritou musí být co nejméně zatěžovat účastníky řízení, nikoliv svědky nebo sám sebe. Žalobce rovněž navrhl provést důkaz znaleckým posudkem za účelem zjištění, zda měřicí přístroj změřil správné hodnoty. Žalobce tvrdil, že na místě přestupku se nacházely další osoby, které celou událost viděly, které žalobce navrhl předvolat jako svědky. Žalobce požadoval prodloužení lhůty pro seznámení se se spisem a k vyjádření se k němu. Znovu navrhl věc postoupit ke správnímu orgánu v místě jeho bydliště. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 28.1.2016 zamítl žádost o prodloužení lhůty k seznámení se se spisem a k vyjádření se k němu.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupku s tím, že písemnost obsahující oznámení o nařízení jednání považuje správní orgán za doručenou dnem 26.10.2015. Dne 6.11.2015 projednal správní orgán věc v nepřítomnosti žalobce s odůvodněním, že v předvolání byl žalobce poučen, že v případě, že se neodstaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, lze věc projednat v jeho nepřítomnosti dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“). Náležitou omluvou se rozumí včasná, řádně zdůvodněná a prokazující důvod nepřítomnosti. Řádné doložení důvodu omluvy je vždy na osobě, která ji činí, a na základě jí doložených dokumentů a následně správní orgán tuto vyhodnotí. Omluva žalobce nebyla vyhodnocena jako řádná, neboť žalobce tvrzený důvod nepřítomnosti nedoložil a neprokázal, a to ani dodatečně, když omluva stojí pouze na telefonickém oznámení. Proto správní orgán omluvu neakceptoval. K žádosti žalobce o postoupení věci k místu trvalého pobytu v Českých Budějovicích správní orgán uvedl, že institut postoupení věci by nevedl ke zhuspodaření projednávání přestupku ani k urychlení řízení či k usnadnění projednání přestupku. Správní orgán I. stupně zkonstatoval, že o tomto byl žalobce vyrozuměn písemností ze dne 6.1.2016 vedenou pod č.j. MMP/003820/16. Správní orgán konstatoval, že místní příslušnost k projednání přestupku se řídí místem spáchání přestupku. K tvrzení žalobce, že jeho dovolená byla objednána a zaplácena před termínem jednání, správní orgán konstatoval, že omluva z tohoto důvodu se týkala jednání ve dnech 21.9. a 31.9.2015, kteroužto omluvu správní orgán akceptoval. Správní orgán odkázal na rozsudek NSS ze dne 21.2.2013 č.j. 9As 101/2012-60, podle něhož právní institut omluvy z jednání pro obviněného z přestupku představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku. Návrh žalobce na vypracování znaleckého posudku správní orgán neakceptoval, neboť měl skutečný stav věci za zjištěný bez všech pochybností a spáchání přestupku za prokázané a provádění dalších důkazů by bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, když veškeré rozhodné skutečnosti potřebné pro posouzení ve věci byly zjištěny. K návrhům žalobce předvolat k výpovědím svědky K.P., J.S. a P.Č. správní orgán uvedl, že totožnost osoby řídící předmětné vozidlo v době spáchání dopravního přestupku má správní orgán za prokázanou na podkladě listinných podkladů ve spise, zejména na podkladě svědeckých výpovědí zakročujících strážníků, a touto osobou byl obviněný. Z těchto výpovědí rovněž vyplývá, že obviněný byl na místě sám. Zjištění stavu je bez jakýchkoliv

pochybností, a proto by výslech svědků nebyl relevantní a správní orgán tento návrh hodnotí jako účelový a obstrukční požadavek žalobce se snahou vyhnout se odpovědnosti ze spáchaného přestupku. Podle správního orgánu i z videozáznamu, který je součástí spisu, vyplývá, že v okolí řešení přestupku se nenacházejí jiné osoby.

E-mailovým podáním ze dne 1.3.2016 se žalobce odvolal proti rozhodnutí označenému č.j. MMP/01628/2015, což na výzvu správního orgánu doplnil tak, že se jedná o odvolání proti rozhodnutí vydanému dne 3.2.2016 ve věci samé. Dne 24.3.2016 došla správnímu orgánu I. stupně stížnost žalobce na postup správního orgánu zdůvodněná tím, že dne 7.3.2016 odeslal žalobce prostřednictvím poštovní služby na adresu správního orgánu zásilku RT836274051DE, která byla správním orgánem odmítnuta a písemnost se dne 15.3.2016 vrátila odesílateli. Dále žalobce oznámil ve svém podání, že se bude nadále zdržovat na adrese P.Š., ..., kam požaduje posílat všechny písemnosti. Dne 31.3.2016 byla správnímu orgánu I. stupně doručena další stížnost žalobce, v níž se uvádí jako doručovací adresa P.Š., ... Současně žalobce požádal o navrácení odvolací lhůty podle § 41 odst. 2 s.ř. K tomuto žalobce připojil kopii podacího lístku německé pošty s příslušným číslem zásilky a fotokopii obálky této zásilky, na níž je vyznačeno, že zásilka nebyla přijata, ač je adresována Magistrátu města Plzně. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 5.4.2016 bylo žalobci prominuto zmeškání úkonu spočívajícího v potvrzení elektronicky podaného odvolání vedeného pod č.j. MMP/051235/16, které bylo učiněno e-mailem bez použití uznávaného elektronického podpisu dne 1.3.2016 na adresu.... V usnesení prvostupňového orgánu z 5.4.2016 o prominutí zmeškání lhůty byl dále poučen žalobce, že správní orgán bude nadále doručovat písemnosti na adresu trvalého pobytu žalobce, neboť žádost žalobce je považována za zjevně obstrukční s cílem prodlužovat a mařit účel řízení. K tomuto závěru dospěl správní orgán na základě faktu, že k volbě doručovací adresy přistoupil žalobce po více než devíti měsících vedení řízení, v jeho samotném závěru, po podání odvolání proti meritornímu rozhodnutí. Dále adresu uvedl rozdílně a nejednoznačně a rovněž je podstatné, že ač žalobce zvolil doručovací adresu v SRN, podání obsahující žádost o prominutí zmeškání lhůty sám žalobce opatřil v rozporu s tímto zpětnou adresou místa svého trvalého pobytu, kam mu je stále doručováno.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že omluva učiněná žalobcem pouze telefonicky z jednání dne 6.11.2016 nebyla řádná, neboť nebyla konkretizována a především doložena. S ohledem na to, že byla učiněna den před jednáním a důvod k tomu nebyl konkretizován, nelze posoudit ani její včasnost. Žalovaný poukázal na rozhodnutí NSS sp.zn. 6As 25/2013, podle něhož *„Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy jakmile to okolnosti dovolí. Z tohoto pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z toho důvodu, o kterém obviněný věděl a mohl ho sdělit dříve. V omluvě musí být uveden důvod a tento důvod omluvy musí být doložen.“* Žalovaný dále poukázal na rozsudek NSS č.j. 7As 9/2009-66 ze dne 12.3.2009, podle něhož *„Hodnocení toho, zda se jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního jednání, již nemusí být dostatečný pro další přeložení.“* Žalovaný k tomu připomněl, že se jednalo o omluvu již v pořadí z šestého termínu jednání, kdy předchozí jednání byla jednak zmařena opakovanými omluvami odvolatele, vždy dokládány s časovým odstupem několika dní až dodatečně, jednak vznesením námítky podjatosti zprvu nijak nekonkretizované, na základě čehož musel

být žalobce vyzván k jejímu doplnění. Navíc měl žalobce strážníkům na místě silniční kontroly již uvádět, že bude dělat ve správním řízení obstrukce, aby se přestupek neprojednal. Podle žalovaného tak pravým cílem omluvy bylo obstrukční jednání žalobce. Ostatně ani předchozí omluvy nebyly bezproblémové. Krom opožděného dokládání důležitého důvodu omluvy, některé ani nepokrývaly datum jednání, jako např. omluvy z termínů na 21.9. a 30.9.2016, kdy deklarovaný zájezd pokrýval pouze data od 22.9. do 29.9.2016. Jednání v těchto termínech nicméně nemohlo být realizováno z důvodu námitky podjatosti, o níž dosud nebylo rozhodnuto. Jelikož omluva byla učiněna den před jednáním, stěžil mohl být žalobce správním orgánem písemně informován o její neakceptaci. Nadto pokud žalobce ani neuvedl ani konkrétní důležitý důvod bránící mu v účasti na jednání, nemohl se žalobce důvodně domnívat, že jeho omluva bude akceptována, zvláště jde-li o šestou omluvu z jednání. Je na procesní obezřetnosti účastníka řízení, aby svá práva střežil a zajímal se sám o to, zda jeho omluva bude akceptována. To vyplývá např. z rozsudku NSS č.j. 4As 105/2013-31 ze dne 13.2.2013. Podle žalovaného na postoupení věci není právní nárok. Místní příslušnost k projednání přestupku se ze zákona odvíjí prioritně od místa spáchání přestupku a věci by měly být postupovány jinému správnímu orgánu pouze ve výjimečných, odůvodněných a doložených případech. Neshledá-li správní orgán důvody k postoupení, nemůže tento postup způsobit vadu řízení. Žalobce uváděl zdravotní důvody, které však nijak nespecifikoval, ani nedokládal. Správní orgán I. stupně se proto tímto důvodem ani nemohl zabývat. Pokud žalobce navíc uváděl, že nebude mít čas na jednání z důvodu sportovní přípravy, současně popřel své zdravotní problémy v té míře, že by mu znemožňovaly dojíždění. Nadto námitka byla uplatněna až v závěru řízení po četných obstrukcích žalobce, důvod nebyl nijak doložený, krom toho zjevně žalobce často cestuje, jak na střelecké závody, tak i do zahraničí. Nemůže mu proto činit podstatné potíže cestovat i za účelem projednání přestupku. Dále žalovaný konstatoval pochybení správního orgánu I. stupně v tom, že nepřijal žalobcovu zásilku zasílanou z Německa. Tato vada však byla zhojena prominutím zmeškání úkonu. Na odvolání se pak hledělo jako na včasné a žalobce nebyl nijak dotčen na svých právech. Tyto zmatky byly vyřešeny prominutím zmeškání úkonu a následným pohlížením na odvolání jako na včasné. Nemohlo tak být dotčeno právo žalobce na obhajobu a možnost vyjádřit se k věci. Žalovaný odmítl doručovat na žalobcem zvolenou adresu pro doručování v Německu, neboť takovýto požadavek na doručení do zahraničí do země, kde nelze uplatnit fikci doručení, a to za situace, kdy žalobce přebíral všechny zásilky právě pomocí fikce doručení, považuje za obstrukční. O tom dostatečně vypovídá i neurčité podání námitky podjatosti, kdy musel být žalobce vyzván k jejímu doplnění a zmařil tak několik termínů jednání, jakož i opakované omluvy. Procesní obstrukce, dle výpovědi svědků policistů a i dle videozáznamu, žalobce avizoval již při jednání s policií. Požadavek na doručování na uvedenou adresu žalovaný vnímá jako další vyústění obstrukčního jednání. O tom svědčí i to, že sám žalobce zjevně nezná správné znění adresy, když předmětnou ulici označuje různými názvy. Není tak ani zřejmé, na kterou z adres by měl správní orgán doručovat. Žalovaný poukázal na to, že o této skutečnosti byl žalobce vyrozuměn již v usnesení o prominutí zmeškání úkonu ze dne 5.4.2016.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Soud neshledal důvodnou žalobní námitku spočívající v tvrzení, že správní orgány nesprávně projednal věc v nepřítomnosti žalobce. Nelze přisvědčit žalobci v námitce, že nebylo jasné, na které se účastník řízení musí dostavit, neboť z výše popsaného shrnutí obsahu předvolání nepochybně vyplývá, že žalobce byl povinen dostavit se již na první termín uvedený v předvolání (6.11.2015) nebo se z jednání omluvit včas a doložit důležitý důvod omluvy. Žalobce se z jednání neomluvil včas, neboť pouze dodatečně telefonicky sdělil, že byl v zahraničí. Toto sdělení žalobce nedoložil, proto správní orgán projednáním věci v nepřítomnosti žalobce postupoval v souladu s § 74 zákona o přestupcích.

Správní orgán neprovedl důkazy navržené účastníkem ve výše zmíněném podání které správnímu orgánu I. stupně došlo 27.1.2016, kde žalobce navrhl znalecký posudek a výsledky svědků kteří měli podle žalobce být přítomni na místě přestupku. není povinností správního orgánu provádět všechny navržené důkazy, neboť podle § 52 věty druhé správního řádu správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Není pravdou, že by se správní orgán k návrhům žalobce ani nevyjádřil. Naopak je z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zřejmé, že žalovaný se návrhy žalobce zabýval a zdůvodnil, že považuje další dokazování za nadbytečné, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně a bez důvodných pochybností, a ani o správnosti naměřené rychlosti není důvod pochybovat. Videozáznam o silniční kontrole pak jednoznačně svědčí o tom, že žalobce byl na místě přestupku sám, bez označených svědků.

Správní orgány obou stupňů se také podrobně vypořádaly s návrhem žalobce na postoupení věci jinému místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 55 odst. 1 zákona o přestupcích k projednání přestupku je místně příslušný správní orgán, v jehož obvodu byl přestupek spáchán. Podle § 55 odst. 3 téhož zákona místně příslušný správní orgán může usnadnění projednání přestupku nebo z jiného důležitého důvodu postoupit věc i bez souhlasu účastníků řízení jinému věcně příslušnému správnímu orgánu, v jehož územním obvodu se pachatel zdržuje nebo pracuje. Z výše shrnutého obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že dle správních orgánů žalobce neuvedl důležitý důvod k postoupení věci ve smyslu cit. ust. § 54 zákona o přestupcích, neboť tvrzené zdravotní důvody nespecifikoval a dokonce popíral svými vyjádřením o tom, že se zúčastňuje závodů jako aktivní sportovec. je také zřejmé, že postoupením věci nemohlo být usnadňováno řízení, neboť návrh na postoupení věci vznesl žalobce v závěru řízení, kdy by postoupení naopak vedlo k prodlužování řízení.

Z výše popsaného průběhu správního řízení také nepochybně vyplývá, že procesní práva žalobce byla v plné míře zachována, neboť i když byla jeho zásilka obsahující doplnění a potvrzení odvolání, odmítnuta správním orgánem jako adresát, následně žalobci byla prominuta lhůta k tomuto úkonu a na odvolání bylo nahlíženo jako na včasné a žalovaný se jím věcně zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí.

Pochybení neshledal soud ani v postupu správních orgánů, které odmítly doručovat žalobci do zahraničí. Lze akceptovat zdůvodnění, že adresu žalobce uvedl nepřesně a až v samém závěru správního řízení a poté, co všechny předchozí písemnosti správních orgánů byly žalobci doručovány pouze prostřednictvím fikce, již nelze při doručování do zahraničí

uplatnit. Soud se proto ztotožňuje se správními orgány v názoru, že žalobcův požadavek v tomto směru byl obstrukční, vznesený se záměrem prosloužit dále správní řízení a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. Správní orgán prvního stupně také odmítnutí doručovat žalobci do zahraničí oznámil v rámci odůvodnění usnesení ze dne 5.4.2016 o prominutí zmeškání lhůty, tj. včas před rozhodnutím žalovaného ve věci samé. O tom, že žalobcova práva nebyla v tomto porušena, svědčí i okolnost, že žalobce na napadené rozhodnutí reagoval podáním včasné žaloby.

V dané věci správní orgány neporušily ani ust. § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce byl poučen o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim v předvolání k jednání a této možnosti následně žalobce využil, když jeho zástupce nahlížel do spisu, a žalobce podal písemné vyjádření které správnímu orgánu I. stupně došlo 27.1.2016.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 29. září 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: L. K.